

mægtige, som Politidirektøren skal have, og som jeg maa anse for ganske nødvendige for ham.

I Lovforslaget om at føre de $\frac{2}{3}$ af Politikassernes 800,000 Kr. over til Statskassen er der vedtaget en Ændring, hvorefter dette Lovforslags Ikrafttræden skal udskydes til Retsplejereformens Ikrafttræden. Det kan være meget fornuftigt, at Statskassen ikke faar disse Penge, før Reformen træder i Kraft, da Pengene er sikre for Statskassen, idet jeg nemlig, da jeg forrige Gang var Justitsminister, med Tanken henvendt paa dette tilskrev samtlige Amter, at de maatte paase, at den Kapitalformue, som paa det Tidspunkt var til Stede i Politikasserne rundt omkring i Landets Jurisdiktioner, ikke blev formindsket. Herved er jo Tilstedeværelsen af denne Kapitalformue sikret, og saa har det ikke noget at betyde, at man maa vente noget med at tage dem ind i Statskassen. Derimod synes jeg nok, at det vilde være en noget urimelig Flothed af Statskassen ikke at ville tage denne halve Million som Bidrag til Afholdelse af Udgifterne til Etablering af den nye Retspleje. Der vil dog blive 300,000 Kr. tilbage i Politikasserne, og deres Indtægter vil ogsaa flyde i Fremtiden, saa jeg tror, at de vil have Midler nok til at tilfredsstille deres Formaal med. Jeg skal derfor anbefale ogsaa dette lille Lovforslag til det høje Landstings Velvillie. Det konservative Folkeparti i Folketinget har jo stillet sig imod dette Lovforslag i Modsætning til alle de andre Lovforslag, som grupperer sig om Retsplejeforslaget, og jeg maa ogsaa erkende, at dets Gennemførelse i Aar ikke er nogen nødvendig Betingelse for Gennemførelse af Retsplejereformen, men det er nærliggende at gøre det med det samme, især naar man bestemmer, at Lovens skal træde i Kraft sammen med den øvrige Reform.

Jeg vil nu gøre nogle Bemærkninger om de Udgifter, der knytter sig til denne Reformens Gennemførelse. Hvad angaar Udgifterne een Gang for alle, blev de af Justitsministeriet i 1914 opgjort til 1,231,430 Kr., og dertil kommer saa den Bygning, i hvilken vi her befinder os, og som er vurderet til 1 Mill. Kr. Saa bliver der Byggeudgifter i Viborg samt Udgifter til Montering, hvilket er anslaaet til 500,000 Kr., og som Følge af den almindelige Prisstigning paa Byggemateriel o. s. v. tilkommer de af mig nævnte 50,000 Kr. Det bliver en samlet Udgift een Gang for alle paa 2,781,430 Kr. Dette er altsaa omtrent 3 Mill. Kr., men dog ikke helt 3 Mill. Kr., og det maa antages at blive den samlede Udgift een Gang for alle.

Heri er saa medregnet 1 Mill. Kr. for denne Bygning, men da man ved at tage denne Bygning i Brug til Retsplejen sparer 40,000 Kr. om Aaret i Lejeudgift, som ellers skal udgives, vil man se, at man dør har Renterne af 1 Mill. Kr. og paa en Maade derfor har Ret til at regne Udgifterne een Gang for alle til kun at være ca. 2 Mill. Kr. — Hvad den aarlige Merudgift for Statskassen angaar, androg den efter Lovforslaget i 1914 1,033,200 Kr., efter Landstingets Ændringsforslag i 1914 1,134,800 Kr. og efter Folketingets Vedtagelse i 1916, altsaa den, som foreligger nu, 1,170,950 Kr. Jeg tror at turde indestaa det høje Ting for, at en Reform af vor Retspleje, som kan siges at være tidssvarende og forsvarlig, ikke paa nogen Maade kan gennemføres billigere end ved det her foreliggende Lovforslag. Et fortsat Arbejde med det for Øje at naa et billigere Resultat vil ganske sikkert ikke lykkes.

Nu er Lovforslagene, som de foreligger, enstemmigt vedtagne af det høje Folketing. Jeg mener, at det maa give min Anbefaling overfor det høje Landsting en meget stor Vægt, saa stor en Vægt, at jeg maaske tør anmode det høje Landsting om ikke at fæste sig alt for meget ved Enkeltheder, men, hvis man kan tiltræde Principerne i Lovforslaget og hele Reformens Struktur, saa hellere nu at gribe til og gennemføre Reformen, saaledes som den nu foreligger, idet man har i sin Erindring, at der skal hengaa 3 Aar, inden Lovene føres ud i Livet, og at der derfor vil blive rig Lejlighed til at overveje eventuelt ogsaa ændre Enkeltheder i Lovene. Jeg nærer ikke Tvivl om, at Administrationen, naar den faar Lejlighed til at arbejde paa Tilrettelæggelsen af Lovenes Udførelse i det praktiske Liv, vil finde et og andet, som i de kommende 3 Aar maa rettes, og det er rimeligt, at ogsaa Rigsdagen vil kunne finde et og andet, som bør rettes. I de kommende 3 Aar vil der derfor ganske sikkert i Rigsdagen være Retsplejeudvalg, som kommer til at beskæftige sig med disse Anliggender. Dette maa jeg ogsaa i min Egenskab af Justitsminister meget ønske, idet det er mig magtpaaliggende, at disse Loves Udførelse i Livet, hvis de nu maatte blive vedtaget af den høje Rigsdag, kommer til at foregaa under et nært og nøje Samarbejde mellem Administrationen og den høje Rigsdag. Men naar man altsaa har dette for Øje, at der bliver Lejlighed nok til at rette Enkeltheder og mindre Fejl, som ikke berører Lovenes Principper og Struktur, tror jeg ogsaa at kunne have nogen Berettigelse til at anmode det høje Lands-